

THE WORLD OFFROAD

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ - ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ - ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ

Motel California

Με νοικιάρικο Yaris, σκηνή, δύο υπνόσακους και πενιχρό μπάζετ, η περιήγησή μας στη δυτική ακτή των ΗΠΑ αποδείχθηκε ζόρικο εγχείρημα...

ΑΚΗΣ ΤΕΜΠΕΡΙΑΗΣ Α.Τ., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

Τα πάνω κάτω

Νά'μιαστε στο αεροδρόμιο του Λος Άντζελες, έπειτα από 10ωρη πτήση από τα Φίτζι. Νιώθουμε λίγο χαμένοι και οι δύο. Και όχι μόνο. Είμαστε στα πρόθυρα μελαγχολίας. Μήπως φταίει το τζετλαγκ; Μάλλον είναι κάτι άλλο. Πριν από δύο μέρες ήταν που αποχαιρετούσαμε τους Έλληνες φίλους μας στο Σίδνεϊ. Συγκινητικές στιγμές. Ξαφνικά μείναμε ολομόναχοι στα Φίτζι. Μας την έπεφταν από το αεροδρόμιο ξεναγοί για να κλείσουμε δωμάτιο σε κάποιο εξωτικό resort, αλλά δε θέλαμε να ακούσουμε για αιώρες, κοκοφοίνικες και δήθεν φολκλόρ χορευτικά. Έτσι, αρκεστήκαμε στο να νοικιάσουμε ένα μηχανάκι και να γυρνάμε στο μεγάλο νησί Βίτι Λέβου, που δε «λέει», για να λέμε την αλήθεια. Αυτό κάναμε χθες.

Και νά'μιαστε σήμερα στο Λος Άντζελες, χωρίς δολάριο στην τσέπη, χωρίς κινητό και αυτοκίνητο, προσπαθώντας να συνθίσουμε την εα ζώνη ώρας. Για να σκεφτώ... 19 ώρες πίσω από τη ζώνη της ανατολικής Αυστραλίας, τουτέστιν 5 ώρες μπροστά, αλλά την προηγούμενη ημέρα. Να γιατί έχουμε 28 του μήνα, ακριβώς όπως και χθες. Μπαίναμε στο χειμώνα, και τώρα είμαστε στο καλοκαίρι. Από το νότιο ημισφαίριο στο βόρειο. Μήπως γι' αυτό δεν ξέρουμε πού πατάμε και πού βρισκόμαστε; Χώρα που δεν έχουμε το «σπίτι» μας. Το Discovery είναι κάπου στον Ειρηνικό και θα έρθει σε τρεις εβδομάδες. «**Λέω να μην πάρουμε αυτοκίνητο και να κινηθούμε με λεωφορεία**» να προτείνει η Βούλα. «Τίλες, κοπέλα μου; Ξέρεις πού βρίσκεσαι; Σε μια πόλη πέντε φορές σαν την Αθήνα, χωρίς Μετρό και λεωφορεία; Πού θα πάμε; Πού θα κοιμηθούμε; Θα βρούμε κάμπινγκ; Το αυτοκίνητο είναι το Α και το Ω στην Αμερική!» Στα γραφεία ενοικιάσεων του αεροδρομίου τα φτηνά αυτοκίνητα είναι κρατημένα. Έπειτα από ώρα βρίσκουμε άκρη, μόνο που είναι πιο ακριβά απ' ό,τι πιστεύαμε. Από 400 δολάρια που είχαμε βρει στο hotwire.com για είκοσι τέσσερις ημέρες, 1.400 μάς βγαίνει μαζί με τους φόρους και την ασφάλεια! Ο Πακιστανός υπάλληλος μας

πείθει, προσφέροντάς μας στην ίδια τιμή αυτοκίνητο μεγαλύτερης κατηγορίας. Βγαίνουμε στο πάρκινγκ και έχουμε να επιλέξουμε από διάφορα βαν, σεντάν, Jeep και τρεις Mustang! «**Αυτή θα πάρουμε**» λέω στη Βούλα. «**Τουλάχιστον, να κανούμαστε με σιλ**».

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ το Λάφλιν;

Αν όχι, δε χάνετε και τίποτα.

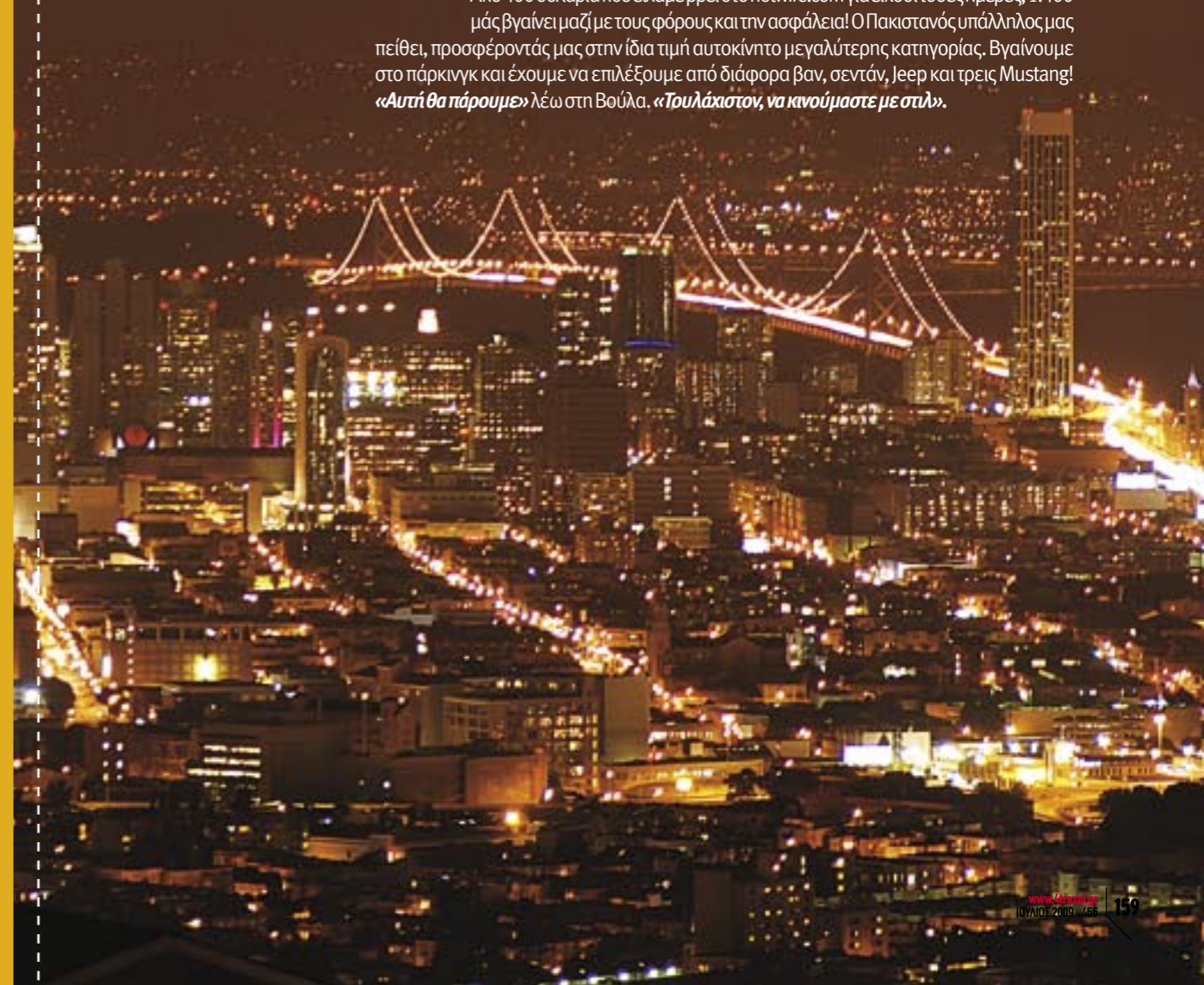
Πρόκειται για ένα μίνι Λας Βέγκας μέσα στην έρημο Μοχάβε, εκεί όπου συναντιούνται η Νεβάδα, η Αριζόνα και η Καλιφόρνια.

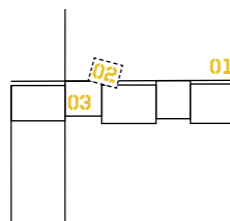
Μιλάμε για το χειρότερο θέρετρο του κόσμου,

και θα σας εξηγήσω γιατί:

Φανταστείτε μια χούφτα κακόγουστα ξενοδοχεία-καζίνο γεμάτα ηπερήλικες που πίνουν ένα πάμφθινο δωμάτιο, τρώνε τον άμπακα σε μπουφέ με 7,99 δολάρια και ξοδεύουν το υπόλοιπο της σύνταξής τους στους «κουλοχέρηδες» των καζίνο.

Μα, τι δουλειά έχουμε εμείς εκεί; Απλώς κάνουμε ένα διάλειμμα, για να βάλουμε σε τάξη τις σκέψεις και τις ανησυχίες μας, που είναι πιο έντονες από ποτέ, από τη στιγμή που φτάσαμε στην Αμερική...

- 01 Το τραμ με φόντο το Αλκατράζ - δύο από τα σύμβολα του Σαν Φρανσίσκο.
- 02 Ο Γίρουν Κουν ήταν από τους τελευταίους τροφίμους του Αλκατράζ, μέχρι που έκλεισε η φυλακή το 1963. Όταν εξέτισε την ποινή του, έγραψε ένα βιβλίο, το οποίο και υπογράφει καθημερινά στους επισκέπτες του μουσείου που έχει φτιαχτεί στη φυλακή. «Ήταν πολύ δύσκολο να βρω δουλειά, μετά» μας είπε.
- 03 «Nitzza», η Ελληνίδα καλλιτέχνις του Λας Βέγκας.

Η πρώτη γνωριμία με το Λος Άντζελες ήταν αποκαρδιωτική. Αφού χανόμαστε στα νότια προάστια, βγαίνουμε στον αυτοκινητόδρομο, χωρίς να ξέρουμε πού πάμε. Τρομερή κίνηση και όλοι πάνε πάνω από το όριο των 65 μιλίων. «Σάντα Μόνικα» λέει μια πινακίδα. Πάμε εκεί! Φτάνουμε στη χλιδατή παραλία, που έχει μια τεράστια αμμουδιά με μικρά σπατάκια πάνω στο δρόμο και πάρακινγκ που χρεώνουν 7 δολάρια με το «καλημέρα». Τρελαθήκαμε; Στην επάνω κεντρική λεωφόρο με τους κοκοφοίνικες βλέπεις μόνο πλούσιες γριούλες με τα σκυλάκια τους φρέσκα από το κομμωτήριο και καλογυμνασμένους νεαρούς να κάνουν τζόγκινγκ με ακουστικά iPod στα αυτιά και τα σκυλιά τους δεμένα στη ζώνη μέσης. Αποφασίζουμε να φύγουμε από εκεί, μιας και το φτηνότερο χόστελ στην περιοχή αγγίζει τα 90 δολάρια. Άρχισα να πιστεύω ότι οι μέρες αυτές μέχρι να έρθει το Disney από την Αυστραλία δε θα ήταν καθόλου εύκολες.

Κάμπινγκ και Χόλιγουντ

Τελικά, βρίσκουμε ένα κάμπινγκ 50 μίλια από τη Σάντα Μόνικα, στη συνοικία Κλερμόντ. Τρεις μέρες στο Λος Άντζελες νιώθουμε σαν ψάρια έξω από το νερό. Ξέρεις τι είναι να μένεις σε σκηνή και να χορταίνεις την πείνα σου με χάμπουργκερ στην πόλη των σταρ; Κακά τα ψέματα, η Αμερική θέλει χρήμα για να περάσεις καλά. Ακόμα και τώρα, που τη μαστίζει η οικονομική κρίση, όλοι γύρω μας είναι πιο πλούσιοι από εμάς. Ειδικά το Λος Άντζελες σου βγάζει αυτήν τη ματαιοδοξία του πλούτου, γι' αυτό και δε μας χωρούσε σαν τόπος. Χωριά που είναι ένα συνονθύλευμα συνοικιών χωρίς αρχή και τέλος. Κακόγουστα κτίσματα, άναρχη δόμηση, νέφος και κοκοφοίνικες ανάμεσα - αυτή είναι η καρτ ποστάλ του Λος Άντζελες. Αν διασχίσεις τη Σάνσετ Μπούλεβερν και καταλήξεις στο Μπέβερλι Χιλς, μένεις βέβαια με το στόμα ανοικτό. Να πώς ζουν οι πλούσιοι και διάσημοι. Κάτι σαν την Πολιτεία, επί 20 σε έκταση και επί 100 σε πλούτο. Τα φτηνότερα σπίτια, λένε, κοστίζουν 4 εκατ. δολάρια και άνω. Τα ακριβότερα; Ξεχάστε το... Κατοίκους δε βλέπεις, μόνο Μεξικανούς εργάτες και υπηρέτριες, που βγάζουν τα σκυλιά των αφεντικών βόλτα. Πλανόδιοι πουλάνε χάρτες με τα σπίτια των σταρ για τους τουρίστες - αν είναι δυνατόν! Όσο για τη λεωφόρο Χόλιγουντ; Απογοητευτική εικόνα! Τα πεζοδρόμια από μωσαϊκό είναι γεμάτα με αστέρια του σινεμά. Εκεί στήνεται το κόκκινο χαλί για τα Όσκαρ, όμως καθημερινά το μέρος είναι γεμάτο από παρακμαϊκούς τύπους και χοντροκόλληδες Αμερικανούς επαρχιώτες που αγοράζουν πλαστικά αγαλματάκια Όσκαρ και ποζάρουν σαν ηλίθιοι δίπλα σε κέρνια ομοιώματα. Τα μαγαζιά, δε, είναι σε οικτρή κατάσταση: ξεχαρβαλωμένες πινακίδες, βρόμικες βιτρίνες, αγενείς πωλητές κυριαρχούν στη συνοικία όπου ένα δωμάτιο κοστίζει δύο χιλιάδικα, μόνο και μόνο για να λένε κάποιος ότι μένουν εκεί. Όπως οι εκκολλημένοι σταρ, που στηρίζουν όλες τις ελπίδες τους σε ένα ρολάκι, σε μια γνωριμία ή στο αποτελεσματικό γλείψιμο (μεταφορικά ή κυριολεκτικά) ενός παραγωγού. Μάλλον δεν υπάρχει πιο ματαιόδοξη πόλη σε όλο τον πλανήτη από το Χόλιγουντ.

Να φεύγουμε σιγά σιγά...

Ψηφίζουμε Σαν Φρανσίσκο!

Ο παραθαλάσσιος Pacific Highway περνά από θέρετρα όπως το Μαλιμπού και τη -γνωστή από τις σαμπυρόπερες- Σάντα Μπάρμπαρα. Μην πλανάστε. Κάτι σαν τη διαδρομή Σαρωνίδας-Αναβύσσου. Απίστευτοι Αμερικανοί. Εμείς να φοράμε φλις και αντανεμικά, κι αυτοί να βουτάνε στο νερό μαζί με τα παιδιά και τα σερφ τους. Τι το ωραίο βρίσκουν στην παγωνιά δεν καταλάβαμε...

Το πιο κρυόκωλο -να με συγχωρείτε- μέρος στην κεντρική ακτή της Καλιφόρνια είναι το περιβόητο Πεμπλ Μπιτς, ένα πανάκριβο φιλέτο γης στη χερσόνησο του Μοντερέι. Πληρώνεις διόδια για να οδηγήσεις το αυτοκίνητό σου εκεί! Το όνειρο κάθε πλούσιου Καλιφορνέζου είναι να φτιάξει ένα εξοχικό στο Καρμέλ, όμως δεν υπάρχει πιο θλιβερό χωριό - πιστέψτε με. Οι διαφημιστικές πινακίδες, τα fast food, τα παρκόμετρα, τα ψηλοτάκουνα (!) και το παγωτό κωνάκι στο δρόμο απαγορεύονται, καθότι είναι στοιχεία του... λαουτζίκου! Να με συγχωρεί ο Κλιντ Ίστον - που τέλεσε δήμαρχος, ζει και έχει εστιατόριο εκεί, αλλά αυτό το μέρος μυρίζει φορμόλη περισσότερο απ' ό,τι τα γαλλικά αρώματα από τις μπουτίκ του χωριού.

ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Η αποστολή μας είναι ένα κινητό νοικοκυριό με αυστηρό προϋπολογισμό που απειλήθηκε όσο ποτέ, με το που μπήκαμε στην Αμερική. Στην Ασία είχαμε ημερησίο έξοδα της τάξης των 25-30 ευρώ για ύπνο, φαγητό και καύσιμα. Στην Καλιφόρνια δύσκολα πέφτει κάτω από τα 70-80 ευρώ. Τι κάνεις, λοιπόν, για να τη βγάξεις φτηνά; Ορίστε μερικά κόλπα που ανακαλύψαμε για να επιπλεύσουμε οικονομικά. Σας τα προτείνουμε:

- >Φτηνό φαγητό: Ένα γεύμα σε fast food κοστίζει 6-7 δολάρια, απλά υπάρχουν και προσφορές. Προτιμάμε τα κινέζικα, που είναι πιο θρεπτικά και υγιεινά, στην ίδια τιμή. Η φτηνότερη λύση; Hot dog με 1,3 δολάρια σε βενζινάδικο. Στο σούπερ μάρκετ προτιμάστε προμαγειρεμένα πιάτα, εφόσον έχει φούρνο μικροκυμάτων στο δωμάτιο. Συμφέρει το ψημένο κοτόπουλο στα Safeway με 5 δολάρια.
- >Στα σούπερ μάρκετ ψάξτε προϊόντα με αυτοκόλλητο Special.
- >Σε εστιατόριο να παίρνετε μία μερίδα και να τη μοιράζεστε. Επίσης, παραγγείλτε ένα αναψυκτικό και κάντε refill όσες φορές θέλετε.
- >Τα ξενοδοχεία είναι 20%-50% πιο ακριβά το σαββατοκύριακο, ενώ οι τιμές στα κάμπινγκ μεταβάλλονται λιγότερο.
- >Τα φτηνότερα ξενοδοχεία τα βρήκαμε στη Νεβάδα.
- >Όταν έρθει το Disney, φυσικά, θα εξασκηθούμε και πάλι στο ελεύθερο κάμπινγκ. Ας μας κάνουν μίνιουσ... και πάλι στο ελεύθερο κάμπινγκ. Ας μας κάνουν μίνιουσ...
- >Το καύσιμα είναι πιο ακριβά μέσα στις πόλεις.
- Η φορολογία και οι τιμές διαφέρουν από πολιτεία σε πολιτεία.
- >Αν νοικιάσετε αυτοκίνητο, κλείστε εβδομαδιαίο ή μηνιαίο συμβόλαιο, που βγαίνει πιο φτηνά. Με βασική ασφάλιση και από γραφείο εκτός αεροδρομίου. Η Enterprise μας έδωσε την καλύτερη πρόταση.

“ Για τον Αμερικανό χωριάτη που δεν έχει ταξιδέψει ποτέ η βόλτα στη λεωφόρο Λας Βέγκας είναι σαν το γύρο του κόσμου ”

Για να μην είμαι εριστικός, πάντως, τη διαδρομή από το Μοντερέι μέχρι το Μόρο Μπιτς να την κάνετε. Οδηγικά είναι συναρπαστική, όμως μη διανοηθείτε να ξεσαλώσετε, γιατί όλο και κάποιος θα ρίξει σήμα στο σερίφη. Να επισκεφτείτε το παλάτι με τα 150 δωμάτια που είχε φτιάξει στις αρχές του 20ού αιώνα έξω από το Σαν Σιμεόν ο μεγιστάνας της δημοσιογραφίας Γουίλιαμ Χριστ. Αξίζει το εισιτήριο για να δείτε πόσο μπορεί να χάσει το μέτρο κάποιος που έχει κερδίσει τόσα χρήματα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα.

Γενικότερα, η Καλιφόρνια δείχνει πόσο οι Αμερικανοί έχουν χάσει το μέτρο. Για ποια κρίση μιλάμε; Οδηγούν pick-up τόσο ψηλωμένα, που το Yaris περνάει από κάτω. Τα χρωματιστά Hummer με τις 22 άρες ζάντες τα βλέπεις παντού, ενώ όλοι κουβαλούν και ένα τριάρι τροχόσπιτο ή τρέιλερ με δύο τζετ σκι, μία τρίκυκλη Harley ή ένα 8κύλινδρο σκάφος από πίσω. Τα πάντα, δε, είναι πανάκριβα. Οπουδήποτε μεταξύ Λος Άντζελες και Σαν Φρανσίσκο πας για καφέ και σάντουιτς, θα φύγεις με 20 δολάρια λιγότερα στο πορτοφόλι. Φανταστείτε πόσο άβολα νιώσαμε στο Σαν Φρανσίσκο. Μια πόλη έξω κάρδια, χαλαρή, ανοικτόμαλη, γεμάτη εκπληκτικά καφέ και εστιατόρια, ιδανική για πολυέξοδη ντόλτσε βίτα. Δε λέω ότι δεν τη γυρίσαμε, αλλά πάντα με την έγνοια να μην ξεπαρδιαστούμε. Μία σε κάμπινγκ, μία σε ξενοδοχείο, μία στο στούντιο Θεσσαλονικιού φοιτητή, πήραμε μια ιδέα από την πόλη. Περιπατήσαμε πολύ στην παλιά ψαραγορά, στο Ρώσικο Λόφο και στην Τσάιναταουν. Δοκίμασαμε κινέζικο και μεξικάνικο. Σκαρφαλώσαμε στο εκπληκτικό Τραμ, που αντιστέκεται στο χρόνο, απολάυσουμε τους απελευθερωμένους γκέι στη δική τους συνοικία, το Κάστρο, και φυσικά επισκεφτήκαμε το Αλκατράζ. Το Σαν Φρανσίσκο -μαζί με τη Νέα Υόρκη- είναι «δεξαμενή σκέψης», όπως λένε οι Αμερικανοί. Εκεί τριγύρω, μεταξύ Μπέρκλεϊ και Σίλικον Βάλεϊ, γεννήθηκαν το Yahoo, το Google και το eBay. Όταν οι εταιρείες dot-com, όπως τις λένε, άνηζαν στα τέλη του '90, οι τιμές των σπιτιών τετραπλασιάστηκαν στο Σαν Φρανσίσκο. Όλοι οι κομπιουτεράδες ήθελαν να μείνουν εκεί. Φρέσκα μυαλά. Δε μας έκανε εντύπωση που μάθαμε ότι ο Μπους δεν πάτησε ποτέ εκεί καθ' όλη τη θητεία του, ούτε ότι οι Ρεπουμπλικάνοι πήραν μόλις το 7% στις τελευταίες εκλογές. Φυσιολογική μας φάνηκε η τελευταία τρέλα των νέων της πόλης, το Twitter. Ο ένας ακολουθεί τον άλλο μέσα από σύντομα -και συνήθως ανούσια- μηνύματα. Το ψηφιακό αντίδοτο στη μοναξιά της μεγαλούπολης. Οι παρέες στα κλαμπ πολλές φορές αποτελούνται από άτομα που δε γνωρίζονται καν μεταξύ τους από πριν. Προχωρημένα πράγματα...

Όνειρα απατηλά

Στο Σαν Φρανσίσκο θα ζούσαμε. Το σκέφτηκα αυτό όταν το τελευταίο μας πρωινό παίρναμε τον καφέ μας σε ένα πάρκο, με τη λαϊκή στημένη από τη μία και ένα γκρουπάκι τζαζ να παίζει από την άλλη. Θετική ενέργεια... Ωστόσο, αφήνουμε την πόλη και παίρνουμε το δρόμο για το Ρίνο. Η παράκαμψη στη γραφική λίμνη Τάχο, σε υψόμετρο 2.000 μ., στην οροσειρά Σιέρα Νεβάδα, άξιζε μόνο και μόνο για το Φεστιβάλ Αναγέννησης που επισκεφτήκαμε. Τι είναι αυτό; Μια γιορτή στην οποία οι συμμετέχοντες ντύνονται, μιλούν και φέρονται όπως στην Αγγλία, τη Σκωτία και την Ιρλανδία του 15ου αιώνα. Δε μιλάμε για ένα απλό καρναβάλι, αλλά για αληθινή προσομοίωση μιας ολόκληρης εποχής. Οι θιασώτες της αναγέννησης στήνουν θεατρικές παραστάσεις, φτιάχνουν παλιά αντικείμενα και φαγητά, μιλούν με διάλεκτο εποχής και είναι σαν να βρίσκονται σε χρονομηχανή όλο το σαββατοκύριακο. Μια αποστομωτική απάντηση σε όσους λένε ότι οι Αμερικανοί δεν έχουν ιστορία. Όλοι οι άνθρωποι έχουν ιστορία...

Μετά την αναγεννησιακή παρένθεση, νά'μαστε στην πολιτεία του τζόγου, τη Νεβάδα. Άλλη χώρα, από κάθε άποψη. Από το πεύκο και το έλατο, ξαφνικά βρίσκεσαι σε ένα κατάξερο τοπίο. Επιτέλους, κάνει ζέστη! Από το Ρίνο ταξιδεύουμε μέχρι το Λας Βέγκας σε μία μέρα. Δεν μπήκαμε στην Κοιλιά του Θανάτου, ούτε φυσικά στην περιοχή 51, που είναι απροσπέλαστη, και προχωρήσαμε στο Λας Βέγκας. Τι πόλη κι αυτή, αλήθεια... Ένα γιγάντιο πυροτέχνημα, που φεγγοβολά μέσα στην έρημο. Μια Ντίσιελαντ για ενήλικες. Ένας τεχνίτης παράδεισος. Απατηλός, θα λέγαμε, μιας και με τα λεφτά των χαμένων -όπως λένε- χτίστηκαν και συνεχίζουν να χτίζονται όλα αυτά τα φαντασμαγορικά ξενοδοχεία στο περιβάλλον στρίπ. Για τον Αμερικανό χωριάτη που δεν έχει ταξιδέψει ποτέ η βόλτα στη λεωφόρο Λας Βέγκας είναι σαν το γύρο του κόσμου: Από εδώ το Παρίσι, από εκεί η Βενετία. Θέλετε μια βόλτα με γόνδολα, σινιόρε; Στο βάθος το Μανχάταν. Δίπλα ακριβώς μια γυάλινη πυραμίδα, μεγάλη περίπου όσο και του Χέοπος. Θέλεις να τζογάρεις; Χιλιάδες «κλέφτες» σε περιμένουν 24 ώρες το 24ωρο. Θέλεις να διασκεδάσεις, να φας, να παρακολουθήσεις σόου με ακροβάτες και μαγικά, live μουζικαλ της Σερ και της Μπέτι Μίντλερ; Θέλεις να περάσεις το μήνα του μέλιτος με λιμουζίνα ή να παντρευτείς επιτόπου με 200 δολάρια; Εκεί όλα θα τα βρεις! Εμείς στο Λας Βέγκας βρήκαμε μια καινούργια φίλη, τη Νίτσα Μελά. Μια αξιόλογη μουσικό με εκπληκτική φωνή, η οποία τραγουδά κάθε βράδυ στο πρωτοποριακό σόου Believe της διάσημης ομάδας Cirque du Soleil. Ελληνίδα η ερμηνεύτρια, ελληνικής καταγωγής και ο πρωταγωνιστής Κρις Έιντζελ (www.crissangel.com), που θεωρείται διάδοχος του Κόπερφιλντ. «**Ζω κάθε βράδυ το όνειρό μου σαν καλλιτέχνης**», μας είπε η Νίτσα, που γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μόντρεαλ, «**αλλά πάντα έχω στο μυαλό μου να καταλήξω μια μέρα στην Ελλάδα**».

Κι εμείς με αυτήν τη σκέψη -που μοιάζει με απειλή- είμαστε, κοπέλα μου, από τότε που μπλέξαμε στη χώρα αυτήν. Μη μας φάει όλες μας τις οικονομίες, και πρέπει να επιστρέψουμε μια ώρα αρχύτερα, αυτό φοβόμαστε. Και πάνω που λέγαμε να κάνουμε το μεγάλο κύκλο από Καναδά και Αλάσκα πριν κατηφορίσουμε προς το Μεξικό. Τον επόμενο μήνα θα γνωρίζετε προς τα πού κινήσαμε τελικά... Α. Τ. ►►►

THE WORLD OFFROAD
ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ - ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ - ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ

FAQ

BENZINH: 2,35-2,95 USD/ΓΑΛΟΝΙ ΝΕΡΟ: 1,3 USD/ΓΑΛΟΝΙ, BURGER MENU: 6-7,5 USD KAPTA SIM AT&T: ΔΩΡΕΑΝ
ΚΛΗΣΗ/ΛΗΨΗ: 0,1-0,25 USD/1' ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟ ΑΛΚΑΤΡΑΖ: 26 USD MOTEΛ: 35-50 USD ΚΑΦΕΣ: 2,5-3 USD
ΚΡΑΤΙΚΑ ΚΑΜΠΙΝΓΚ: 25 USD ΣΙΝΕΜΑ: 6-9 USD ΔΙΟΔΙΑ ΠΕΜΠΛ ΜΠΙΤΣ: 9,25 USD ΔΙΟΔΙΑ ΓΚΟΛΑΝΤΕΝ ΓΚΕΪΤ: 6 USD
1 ΕΥΡΩ = 1,41 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΗΠΑ (USD)

ΤΙ ΜΑΣ ΕΦΤΙΑΞΕ

- >Το μοτέλ των 30 δωδωρίων με καλωδιακή TV και Ίντερνετ
- >Οι χαλαροί άνθρωποι στο Σαν Φρανσίσκο
- >Η ζωντανία στις πόλεις τη νύχτα
- >Η κρατικοποίηση της GM
- >Η εξαγορά της Chrysler από τη Fiat!
- >Το οδικό δίκτυο γενικώς
- >Η Ελληνίδα νάιβα του Λας Βέγκας, Νίτσα Μελά (www.nitza.com)
- >Η παράσταση Believe του ελληνικής καταγωγής μάγου Κρις Έιντνελ
- >Η γκέι συνοικία Κόστρο του Σαν Φρανσίσκο
- >Η οικονομία του Υαγίς
- >Οι μεγάλες μερίδες
- >Η μουσική για σκύλους στο Σαν Φρανσίσκο
- >Επιτρέπεται το κάνινα στο καζίνο!
- >Ο δωρεάν ανεφοδιασμός (refill) αναψυκτικού στα εστιατόρια
- >Το Google Street View
- >Το γρήγορο Ίντερνετ
- >Το εβδομαδιαίο μήνυμα του Ουπάμα στο YouTube

ΤΙ ΜΑΣ ΧΑΛΑΣΕ

- >Ο καιρός στην Καλιφόρνια
- >Οι αποστάσεις στο Λος Άντζελες
- >Το βηλακώδες επίπεδο της τηλεόρασης
- >Η παρακμή της συνοικίας του Χόλιγουντ
- >Η χρέωση των κλήσεων στο κινητό
- >Στις αναγραφόμενες τιμές δεν περιλαμβάνονται οι φόροι
- >Το Πεμπλ Μπιτς, το σατανάριο των ζήλιωτων
- >Η ακριβεία ακόμα και στα σούπερ μάρκετ...
- >Φτηνό φαγητό ίσον κολληστερίνη...
- >Το ελεύθερο κάμπινγκ απαγορεύεται παντού
- >Οι συχνές επεμβάσεις της αστυνομίας

20/5/2009 Τζόννι
Το Discovery σαλπάρει για Καλιφόρνια. Σε ένα μήνα αναμένεται να φτάσει στο Σαν Πέδρο - το λιμάνι του Λος Άντζελες.

25/5/2009 Τζόννι
Με δάκρυα συγκίνησης παρακολουθούμε την Ελευθερία Αρβανιτάκη στην όπερα του Σίδνι, ανάμεσα σε δύο χιλιάδες ομογενείς μας.

26/5/2009 Φίτζι
«Bula Fiji!» - Καλωσήλθατε στα Φίτζι! Βρίσκουμε ξενοδοχείο με 14 ευρώ στο Νάντι.

27/5/2009 Φίτζι
Τριγωνάμε με σκουτεράκι στα χωριά του μεγάλου νησιού Βίτι Λέβου. Πού χρήμα για ξέδεμα σε ειδική διακοπή...

28/5/2009 Λος Άντζελες, 125 μίλια
Η ημέρα της μαρμάρας. Πώς γίνεται να είσαι όλη μέρα στα Φίτζι με σκούτερ και ταν... ίδια μέρα στο Λος Άντζελες με νοικιόρικη Ford Mustang;

29/5/2009 Λος Άντζελες, 186 / 311 μίλια
Κάμπινγκ έχουμε, στα περίχωρα, μόλις 50 μίλια από τη Σάντα Μόνικα. Αλλάζουμε τη Mustang με Υαγίς, με τα μισά χρήματα...

30/5/2009 Σάντα Άνα, 291 / 602 μίλια
Σάνσετ Μπούλεβαρντ, Χόλιγουντ και Μπέβερλι Χιλς περιλαμβάνει το μενού της ημέρας. Παίρνουμε την Εθνική Νο 1 προς Σάντα Μπάρμπαρα και μένουμε σε μοτέλ στη Σάντα Άνα.

31/5/2009 Μοντερέι, 200 / 802 μίλια
Εκπληκτική η παραθαλάσσια διαδρομή προς το Μοντερέι. Βρίσκουμε μοτέλ με 32 δωδωρία...

1/6/2009 Μοντερέι, 24 / 826 μίλια
Περιηγούμαστε στο Πεμπλ Μπιτς - γνωστό από τη φημισμένη συγκέντρωση κλασικών αυτοκινήτων - και στο Καρμέλ, το χωριό του Κλίντ Ιστούντ.

2/6/2009 Σαν Φρανσίσκο, 168 / 994 μίλια
Γνωριζόμαστε με τον Κώστα από τη Θεσσαλονίκη στο καφέ Τριέστε, κάποτε στέκι του Κόπολα. Μεγάλη περιπέτεια μέχρι να βρούμε κάμπινγκ κοντά στην πόλη. Έχει ένα στην ακτή Ολέμα, ακριβώς στο σας είναι...

3/6/2009 Σαν Φρανσίσκο, 73 / 1.067 μίλια
Στο Αλκατράζ συναντάμε έναν πρώην τρόφιμο, τού Έργουιν Κουν, που υπογράφει το νέο του βιβλίο. Βρίσκουμε το εκπληκτικό μοτέλ Alpha Inn με 44 δωδωρία κοντά στο Γκόλντεν Γκέιτ.

4-5/6/2009 Σαν Φρανσίσκο, 27 / 1.095 μίλια
Ο Νίκος Σαριδάκης, ένας φοιτητής από τη Θεσσαλονίκη, μάς φιλοξενεί στο σπίτι του. Να είναι καλά το παλικάρι...

6/6/2009 Λίμνη Τάκο, 234 / 1.329 μίλια
Παγωιά στη Σιέρα Νεβάδα, που παραμένει χιονισμένη Ιούνιο μήνα. Μονόδρομος ο ύπνος στη σκηνή, μπροστά στην πεντακάθαρη λίμνη.

7/6/2009 Ρίνο, 89 / 1.418 μίλια
Ρίνο, «η μεγαλύτερη μικρή πόλη του κόσμου». Εδώ μένουμε απόψε...

8/6/2009 Λας Βέγκας, 450 / 1.868 μίλια
Διασχίζουμε την Area 51 και την Κοιλάδα του Θανάτου και φτάνουμε αργά στο Λας Βέγκας, που φεγγαβολιά μέσα στην έρημο. Ύπνος στο Econo Lodge (32 δωδωρία)

9-11/6/2009 Λας Βέγκας, 140 / 2.008 μίλια
Γινόμαστε φίλοι με τη Νίτσα Μελά, που τραγουδά στο σόου Believe. Μεγάλο ταλέντο και Ελληνίδα μέχρι το κόκαλο!
12-15/6/2009 Λάφλιν, 116 / 2.124 μίλια
Το μόνο μέρος όπου βρίσκεις ξενοδοχείο με 20 δωδωρία. Μπίνγκο!

